

foreslået, at også miljøstyrelsen og statens skibstilsyn udtrykkelig nævnes som kontrolmyndigheder. I det omfang, der som nedenfor omtalt skal gennemføres en egentlig rutinemæssig stikprøvekontrol, må det forudsættes, at denne varetages af de to nævnte myndigheder.

Stk. 2 svarer, bortset fra visse mindre ændringer, herunder de konsekvensrettelser, der følger af den under *stk. 1* nævnte udvidelse af antallet af kontrolmyndigheder, til Østersølovens § 24, *stk. 2*, hvorved kravene i MARPOL-konventionens artikel 6 om kontrolforanstaltninger opfyldes. Bestemmelsen antages at give hjemmel til rutinemæssig stikprøvekontrol, også i tilfælde hvor der ikke foreligger nogen mistanke om ulovlige forhold.

I overensstemmelse med MARPOL-konventionens artikel 7, *stk. 1* bestemmes det, at disse kontrolforanstaltninger ikke må medføre unødvendige forsinkelser for skibet eller platformen, ligesom de ikke må medføre unødvendige udgifter.

I *stk. 3* bestemmes det, at hjemmelen i *stk. 2* til at foretage eftersyn ikke skal gælde udenlandske skibe; der sejler i overensstemmelse med de folkeretlige regler om uskadelig passage, d. v. s. at eftersyn kun kan gennemføres, når der er begrundet mistanke om, at passagen ikke er uskadelig.

Til § 48

Ved IMCO-resolution A.391(X) vedtaget den 14. november 1977 anbefaledes det medlemsstaterne bl. a. at gennemføre ordninger til inspektion af tankskibes lasttanke i olieudskibningshavne for herved at kunne konstatere, om mængden af de tilbageværende olierester sammenholdt med opgivelserne om tidligere olielaster og udtømninger godtgør, at der ikke er foretaget overtrædelser af de gældende udtømningsbestemmelser. § 48 tager således sigte på at omforme denne resolution til dansk ret.

Til § 49

I sidste halvdel af 1979 er der i Østersøområdet blevet gennemført et forsøg med mærkning af olierester i tankskibe. Forsøget er blevet udført i henhold til en administrativ forvaltningsaftale mellem de 7 Østersølande og efter en metode udviklet og afprøvet i Sverige, der består i tilsætning af en kombination af metalspånér med forskellig legering i olietankskibes tomte lasttanke før ballastindtagning. Ved ulovlig udtømning vil metalpartiklerne være opslemmet i den udtømte olie, og ved at analysere et oliespild vil det være muligt ud fra

kombinationen af de tilstedeværende metallegeringer at fastslå, hvorfra olieudslippet stammer.

Her i landet er forsøget blevet udført efter direkte aftaler mellem miljøstyrelsen og de berørte havne og rederier, idet man i modsætning til f. eks. Sverige ikke har lovhjæmmel til at påbyde en sådan mærkning. Det foreslås derfor i denne bestemmelse at give miljøministeren mulighed for, såfremt den endelige vurdering af forsøget er positiv, fremover at kunne påbyde anvendelse af mærkningsmateriale i såvel danske som udenlandske skibe med det formål at kunne henføre ulovlige udtømninger til forurenere.

Det må påregnes, at mærkningsmetoden vil blive udviklet til også at kunne anvendes på andre skibe end olietankskibe, hvilket lovtekstens ordlyd også åbner mulighed for.

Til kapitel 14

Til § 50

Efter § 50 kan miljøministeren i overensstemmelse med anden lovgivning inden for miljøministeriets område henlægge sine opgaver efter loven til miljøstyrelsen og til andre statslige myndigheder. Miljøstyrelsen har hidtil varetaget administrationen af den gældende lovgivning om havforurening, og administrationen af den nye lov agtes ligeledes henlagt til miljøstyrelsen.

Udover den almindelige administration af lovens bestemmelser vil miljøstyrelsen skulle forestå udarbejdelse af forslag til regler i medfør af loven, ligesom styrelsen vil have hovedansvaret for det internationale samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af havforurening.

Bestemmelsens 2. pkt. giver mulighed for at fastsætte, at afgørelser truffet af miljøstyrelsen – eller af andre statslige myndigheder, som har fået henlagt opgaver efter loven – gøres endelige.

Til §§ 51–52

Det må antages, at der kun vil blive tale om meget få ankesager efter loven. Det er fundet hensigtsmæssigt, at sådanne sager vil kunne indbringes for miljøankenævnet. Det foreslås, at miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om miljøankenævnets virksomhed finder tilsvarende anvendelse ved nævnets behandling af sager efter nærværende lov.

Da det vil være af afgørende betydning, at ankenævnet er i besiddelse af den nødvendige sagskundskab ved behandlingen af sager inden for det område, som loven omhandler, foreslås det dog, at nævnet sammensættes af sagkyndige medlemmer –